

4. Jul. 1846

FAKTA

Dato:

4. Jul. 1846

Sidetal:

Dagbog G, side 93-102

Dagbogens placering:

Den kgl. Kobberstiksamling, inv.nr.

KKS19998

Trykt udgave:

Bjarne Jørnæs (red.): Johan Thomas

Lundbye. Rejsedagbøger 1845-1846,

Statens Museum for Kunst 1976, s.

254-261; Jesper Svenningsen (red.):

Seks år af et liv. Johan Thomas

Lundbye – Dagbøger om tro, skæbne,

kunst og kærlighed, København 2018,

s. 465-471

TRANSSKRIFTION

Haag 4 July 1846

Baron Verstalik van Zoolens Samling er nylig kjøbt for 300,000 Floriner (c. 600,000 Francs) og for en 14 Dage siden afgaaet til London; ærgerligt!

den havde jeg glædet mig saa meget til at see.

H Steengrachts Samling:¹

nyere Billeder:

alle Dyremalere, hvoraf N. 3 & 4 have smukke Landskaber som Fond. Men langt det Betydeligste er Kobells, der har med Kjærlighed seet baade paa Naturen og paa de herlige gamle Forbilleder.

●96●

Senere gik jeg ud til la maison du bois (huis im bosch) hvor jeg, foruden af den mageløs deilige Vei og Omgivelse, havde stor Glæde af:

Da jeg kom tilbage havde jeg endnu 1½ Time til at tage Afsked med det mageløse Musæum.

Naar jeg undrer mig over, hvortil Pengene gaae, saa kan en Dag som denne forklare det noget; jeg har i Drikkepenge alene givet 3¼ Gylden (omtr 13 [marktegn] dansk). Nu er jeg færdig her, vil kun blive her endnu imorgen over for at vandre til Scheweningen og fryde mig over Havet og Dünerne. Brev kommer der da sagtens ikke, det gjør mig bitterligt ondt. Ved Betragtningen af alle disse Mesterværker her gløder og ulmer det atter i mig, jeg skal snart i Hjemmet begynde at arbejde; jeg elsker Billeder, og Kunsten er jeg jo ogsaa ene og strængt henviist til. Det er som al den Kjærlighed, der hos Andre ●97● finder Udvei i Kys og Kjærtegn og milde Ord, den samler sig i mit Indre til en dyb Brønd, men uden Afløb skal den snart voxte heelt over med grønt og være skjult, indtil Timen slaaer og Diget gjenstemmes, saa den atter kan flyde ud i det Kjærligheds Hav, hvoraf alt Liv udspang. Almægtige Gud! er det saa Din Villie og mig tjenligst, o giv mig da kun, mens jeg er her paa Jorden, Evne til at udtale den gennem mit Arbeide, og, naar det er endt, vær da naadig og tilgiv mine mange Klager over et Liv, jeg selv gjorde mig piinligt og byrdefuldt ved Svaghed og Overtrædelser.

samme Aften

Potters store Tyr.⁷

Dette Mesterværk har jeg naturligiis skjænket en betydelig Opmærksomhed, men det undrer mig aldrig at have hørt Critiken kun nok saa lempeligt at dadle det, og dog er der meget som var ringere, end min Forventning, ja Ting, som jeg slet ikke kan billige. Disse mine Indvendinger gjælde næsten ene Hovedpersonen, hvorefter Stykket har faaet Navn; thi at Røgteren er svagere vil jeg ikke nævne og at den liggende Koes Bagdeel noget hastigt forsvinder er i hvert Tilfælde ikke tydeligt, men dog mindre væsentligt. Naar jeg seer paa Tyrens Klove, Biklove, Horn, Næse, Haarhvirvler bag Hvideristen o fl Ting, ja, da er det

mesterligt og lader Intet tilbage at •98• ønske; men Forholdene mishage mig, er ikke Hovedet for stort selv for en halvøxen, eller Bagparten for spinkel. Man sig ikke det er en philistreus Betragtning, thi den Grundighed hvormed dette Arbeide er behandlet, dets Størrelse, fordringsfri Belysning uden Sol, Alt gjør, at det vil betragtes ikke som et Stemningsbilled, men som et Arbeide, der har sin Fortjeneste ved den Kjærlighed hvormed hver enkelt Form og Eiendommelighed hos de fremstillede Dyr er iagttaget; det kunde aldrig falde mig ind at tage saaledes fat paa hans mindre, paa Wouwermanns eller Cuips eller Berghems Billeder. Og nu Detaillen i Hovedet: Kammen hvorpaa Hornene sidde er mig altfor høi, Underlæben og Hagen har neppe Plads til Kjævebeen og Tænder, idetmindste føler man ikke Tilstædeværelsen af den første. Og naar jeg seer paa Vædderens Øie, saa kunde jeg forlange noget Mere af Tyrens. Men, begynd med Luften, see paa dens Modelering, gaa over Sletten med de spredte smaae Køer i Baggrunden, see Træerne, |Planterne,| Stammerne, den liggende Koes Hoved og mageløse Mule, see Vædder, Faar og Lam, alle •99• tre, og noget Deiligere har vel ingen Dyremaler præsteret, og det er disse Sagers Mesterskab, der har gjort mig saa streng mod Tyren. Vædderens Horn, hvor mesterligt ere deres Krumninger følt og gjengivet og saa det uforlignelige, klare, gule, hornagtige, dumt stirrende Øje med Glandsen i, og Øienhaarene paa Faarets og de dunklere, stor-pupillede hos Lammet, det kan kun vække den største Fryd hos Beskueren, der har med Glæde seet paa disse Ting i Naturen. –

Hans lille Billed med Koen og Vædderen⁸ i Vandet er i alle Maader et Mesterværk; men meest forbauser dog maaske Sandheden i de forskudte Speilbilleder; det Stykke havde jeg svært ved at komme fra. Næst efter disse to skatter jeg hans Billed hos Hertugen af Arnsberg i Brüssel. – Van der Veldes⁹ lille Dyrestykke i Musæet har en rød liggende Ko med et Faar ved Siden, som maaske overgaar Potters i Fiinhed; det er overhovedet to smaae Vidundere, hans to Billeder der – Scheweningens Luft! –

Uden al Kjedelig Ra[n]gforordning vil jeg her berøre iflæng nogle af de Ting der bragte Hjertet til at hoppe i Livet paa mig: •100•

Der var Jan Steens¹⁰ lille Pige, som fra Herregaarden i Baggrunden er gaaet ned i Hønsegaarden for at give Dæggelammet Mælk; de gamle Karle, hvoraf den ene er af disse fortrykte halv forkryblede Væsener, som ogsaa hos os bruges til at røgte Qvæget; sætte deres venligste Ansigt op dertil, men Smilet bliver gennem den haarde, barkede Hud, kun til et hæsligt Griin. Dette er alt givet med en slaende Tydelighed og Billedet indeholder saaledes foruden sin høie maleriske Fortjeneste en heel Idyl. – Hans godmodige Lune der tit skaber de yndigste Træk gaar desværre imellem over i det Plumpe: deiligt er Billedet i Museet hvor Lægen sidder ved Sengen og Moderen til den unge syge Pige bringer Urinen i et Glas,

men naar i Steengragts Samling den samme Pige skal have Klysteer, da bliver det ækelt. Jeg kunne anføre flere Exempler, men vil kun glæde mig over det Smukke, og saaledes over Billedet, hvor Lægen føler Pulsen paa den smukke unge Pige, der sidder oppe foran Sengen. Det er et deilig Billed. –

Saaledes saae han altsaa ud, mit store Forbilled, Paul Potter, som v der Helst deilig har malet ham, med lang røde Haar, fiint Mund- •101• skjæg, hvide Øienhaar; den egne blege Hudfarve som pleier at følge hermed i Forbindelse med et tungsindigt Udtryk giver ham noget fiint, ængsteligt, der passer med hans tidlige Død.

Paradiset af Breughel¹¹, endnu større og deiligere end Billederne i Palazzo Doria, og her har Rubens med en mageløs Zarthed malet Adam og Eva ind i; man føler denne voldsomme, ustyrlige Karl har lagt tømme paa sig selv og den fiine Halvskygge over Evas Hoved og Bryst og oprakte Arm er henrivende deilig.

Hochgheests¹² to Kirker i Delft ere malede med en Gradation i det Hvide, som er aldeles fortryllende.

Coningh og Jan van Haagen¹³ have tre flade, vidtudstrakte hollandske Landskaber – men jeg mangler Ord for at udtrykke alle disse Skjønheder. Og det rynkede Franskmanden Næse ad og kaldte en smaalig Natur, en ukjærlig, kold, kjedelig Bemærkning, som man fra en vis Side seet ikke kan modsige, men den Betragtning, der kan glæde ved at finde Overensstemmelse i Malerens Opfatning og Malemaade (Stil?) og den ham omgivne Natur, har jeg altid fundet gav rigere Udbytte og var retfærdigere. –

•102•

Jeg kunne fylde mange Bøger, om jeg vilde saaledes med Cataloget for mig gaa disse Ting igjennem Stykke for Stykke, og det er den rigeste Samling [af] Nederlændere jeg har seet, med Perler af en [saadan] Skjønhed, at de aldrig ville gaa mig af Minde, saameget mindre, som de anslaae de dybeste Strænge i mit eget Gemyt; her har jeg jo en Natur fremstillet liig vor egne kjære, et Familieliv saa yndigt og tillokkende som min Phantasi kunde male det. –

¹ Samlingen tilhørte Hendrik Steengracht van Oosterland (1808-1875) og sidenhen dennes nevø, indtil den i 1912 solgtes på auktion i Paris.

² Job Adriaensz Berckheyde (1630-1693). Maleriet er nu i Mauritshuis, inv.nr. 746.

³ Gerard ter Borch (1617-1681). Maleriet er nu i Mauritshuis, inv.nr. 744.

⁴ Gabriel Metsu (1629-1667). Maleriet er nu i Rijksmuseum, inv.nr. SK-A-3059.

⁵ Karel Dujardin (1622-1678). Maleriet er nu i Mauritshuis, inv.nr. 760.

⁶ Adriaen van Ostade (1610 - 1685). Maleriet er nu i Mauritshuis, inv.nr. 807.

⁷ Paulus Potter (1625-1654). Maleriet er Mauritshuis, inv.nr. 136.

⁸ Maleriet er Mauritshuis, inv.nr. 137.

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

⁹ Adriaen van de Velde (1636-1672). Malerierne er Mauritshuis, inv.nr. 197 og 198.

¹⁰ Jan Steen (1626-1679). Malerierne er Mauritshuis, inv.nr. 166 og 168.

¹¹ Jan Brueghel den Ældre (1568-1625). Maleriet er Mauritshuis, inv.nr. 253, der for figureernes vedkommende er malet af Rubens.

¹² Gerard Houckgeest (ca. 1600-1661). Malerierne er Mauritshuis, inv.nr. 57 og 58.

¹³ Philips Koninck (1619-1688) og Joris van der Hagen (ca. 1615-1669). Malerierne er Mauritshuis, inv.nr. 80 (nu regnet for en senere kopi efter Philips Koninck) samt 46 og 47.

van der Kleet: en ung Mand presenter sin Brud
for Farældrene, stent.

Barthold van Orley: Billeder af Jubs Historie.

En stor Samling af prægtige Maanedtegnings,
beskrivende af Raphael, Leonardo, Andrea del Sarto

o 30:
Sebastian del Piombo: Nedtagelsen af Korset, stent
Billedet.

de Kuyper og andre niere laget. o 30 o 30, men med
alt det er det af Middelst bedre og det vil jeg min her.

Maa 4 juli 1846.

Baron Verstalik van Zoalens Samling er meget
kjøbt for 300,000 flet floriner (q. 600,000 francs)
og for en 14 Dage siden af gaet til London; endelig den
haver den gædet mig saa meget til at see.

blev Steen gædets Samling:

van der Neer: deligt Maanedskrin (bedre end et Maanedskrin)
i Kongens, som den er gædet.

van der Kleet: to Portraiter.

Swanefeldt: indmarkat deligt Landskab.

Wagenaarske: prægtigt Billed med Bygninger og
Figurer, i Forgrunden 3 mestelige, store Jæger.

Leispi: deligt, brunt, opsatlet, fæd Kleet og Figurer:

Pieter Pijszels og } har den seent glemt, de er mig fremmede.
Berchthold.

Dynastier: det er min bedste Billed den har set af Maaned.

Terborch: en Maaned landskab sin lille Pijsz, hvis Ansigt
hagerverboiet er i fuldt lys, saa den Pijsz, der i del

skønhed stikker ind i Rummet danner en delig
Sænkkelhed; det er et iøjendigt Billed.

Baths: søjlest Landskab, lille, ligesom Compositum ^{restaten}
Cländs herover: Talegang med skraa Reflex i Vandet.

Mieris og Stingsland: lille Mester væk! en ung Pige
holder ved klæben en Stein, hun har taget ind af
Falden, hun ser en mesterblygt udført Kat.

Quersingen: hun kan kan andet, end være herende
med sin store, melan calake Torse.

Metzger: en Moder med sin lille søge, Dronning paa Thydet,
sirende deligt Billed med det deligste Udtryk.

Taniers: L. M. Barmhjertig, hede gjenninger - den kultne
Luspines, den Nøgne Klæde, den Lige helbrede osv.

Andet Væde: smukt Dyrestykke, dy ainger end i Museset.

Borghem: Dyrestykke

Wanrouxmann: D. med en Vogn med 4 Heste osv. osv.

Blackest & v. d. Veld.: Skov med en Driest Kæde.

Karel du Jardin: smukt med en hvid gressende. Hest
og en Dren som ligger flat paa jorden og leger med
en Klud, Fadsalterne ind med Beskueren. Dette Bil
led her en delig Baggrund af simple Bjerg,
herover kommer hans egne glimende hvide Skjer.

Pissodal: Landskab lig, vort i Molt her Samling.

Willem v. d. Velde: Lastyke med sølig speilbrant klar
klæde, blist og deligt.

Joseph Bonnet: et af de smukkeste Billeder og her end af ham,
han mindede mig her om Borghem i Luftten.

Wemig: flere delige Stil levens stykker.

Men & cooter: prægtigt Fjærkræ.

Lingelbeck: to delige italienske Osteriscener

Paul Patter: mindre betydelig end i Museset.

Wille & Bergheim: Landskab med Dyrs
Lodovic Netscher: To smukke Portraits, Mand & Kone.
De Jong: Gruppe af Figurer } Interieurs.
Ostade: — Do — Do }

nyere Billeder:

Morace Vermet: et Naadfuldt og heelt gjennemfarret,
og kanger med mange Viskapper, ved hvi Fod Nieren
s. med Bronce passerer paa en lille Afsats; tre
lige bagved.

Morace Vermet: Skermsbilde: en Skov, kunstinger.

S. Camps: to Børn sige lange Vægge af paa en Bindehinde

Navey: tre italienske Billeder med store, uordkaarne Figurer

Gudin: ulige maneret Lestykke med lignende til. det.

1 van de Loo: Landskabet	} alle Dyremaleri, heraf N ^o 3 & 4 have smukke Land- skaber som Fond. Men langt et Betydeligt og Kabbelt, der her med Kjærlighed set baade paa Naturren og paa d. hejste gamle Forbilleder.
2 Janson.	
3 Naagt.	
4 Teubling.	
5 de Jonghe.	
6. Kabbell.	
7 Ommevang	
8 van Oo	

van Oo: tre Blomster og Frugtstykker.

Prins: Gruppe af Figurer paa en Strandbred, smukt.

Laporty: smukt Landskab.

Kackhaek: et net Landskab og to manerede Lestykker

Schootel } alle 3 Marine stykker; d. to af Rauber var
Schonmayer } meget smukke, og her har kjendelig danned
Bauer } sig efter Willem v. der Velder.

Schellheim: smukt Landskab; Kabbellias Phil.

Krausemann: en lille s. d. d. Nye, heelt Figur, naturlig Horde 95

Lovene gik jeg ind til la maison du bas (Kuis
im besche) hvor jeg, foruden af den magelske Dørlige
Kuis og Amgiseche, havde stor Glæde af:

Nürnbergens Lydeloven
Klontkrost

Grethens (Offer)

Simon Brays (unificerend. Roin)

alle; Orangeralen, hvor
min Ven Jordaens dog er
alt for gal, men glimrende,
kan ikke nægtes —

Netscher: Portraitet af Carl I^{ste} Børn; den lille
17-8 aars Pige har Faderens blide melancolske
Træk, men jeg beklagede at Cøstümernes alt paa
den Tid blive det smukkeste. Men sigt saa lidt verdige.

Da jeg kom tilbage havde jeg endvinden 1/2 Time tid
at tage Afsked med det magelske Museum.

Naar jeg undersøgte mig over, hvor til Pengene gaae,
saa kan en Dag som denne foreklare det sagt i mig
hvor i Drikkepenge alene givet 3/4 Gylden (en
13/4 dansk). Nu er jeg færdig her, vil kun blive
her endvinden i morgen over for at vandre til Schewe
vingen og fryde mig over Klavet og Givnerne.
Buen kommer der da sagtens ikke, det gjer mig
bitterligt ondt.

Ud Betragtningen af alle disse Mesterværker her
glædes og ulmer det atter i mig, jeg skal snart i
Kjøn med bekjendte at arbejde; jeg elsker Billeder,
og Künsten er jeg jo ogsaa ene og strengt koniist
til. Det er som at den Kjærlighed, der her Andre

findes Udveertheds og Kjerstoyen og milds Ond, saa
samler sig i mit Indre til en dybt Brønd, men
inden Afløb skal du snart voge heelt over med
grønt og vore skjult, indtil Timen slaar og
Digt gjenneestikker, saa du atter kan flyde ud
i det Kjerlighedens Klav, hvoraf alt Liv udsprang.
Alverdigste Jæd! er det saa Din Villie og mig
tyndt, og giv mig da hæn, mens ji er her paa
Jorden, Evne til at indtale dem gjenne mit An-
beide, og naar det er endt, vær da naadig og tilgiv
mine mange Klager over et Liv, ji selv gjorde mig
piinligt og kjædet i en Leashed og Overtrædelse.

Sammes Aften.

Potters store Tjæ.

Dette Mesterwerk har ji naturligtvis skjænket en
betydelig Opmarksomhed, men det indvæer mig
aldrig at have hørt Kritikken kæn mere en lempeligt
et Læddet, og dog er der meget som var ringere, end
min Forventning, ja Ting, som ji selv ikke kan billige.
Disse mine Indbendinger gjælder næsten ene Kjørd
personen, hvorefter Skjædet har faaet Navn; thi at
Dygtene er ringere vil ji ikke nævne og at den
liggende Køes Bagdel saavel hastigt forsvinder en
skævt Tilfeldt ikke tydeligt, men dog mindre væsent-
ligt. Naar ji sees paa Tjæns Klave, Bisklave,
Klørn, Næse, Klævhuuler og klævhuulsten og fle
Ting, ja, da er det mest tydeligt og lader Intet til Raageat

ønske; men Forholdene mishage mig, er ikke
 bløddet for stort selv for en halvvojen, eller
 Bøggarten for spinkel. Man sigt ikke det er
 en philistrens Betragtning, thi den jern dig
 hed heormed dette Arbeide se behandlet, dets
 Størrelse, forudsingsfri Belysning inden Sal,
 Alt gjør, at det vil betragtes ikke som et Stem
 mingsbillede, men som et Arbeide, der her sin
 Fortjeneste ved den Kjerlighed heormed hver
 enkelt Form og Eiendommelighed her di faem
 stilledes Digt er i agttaget; det kunde aldrig
 faldt mig ind at tage saaledes fat paa hans
 mindre, paa Wennermanns eller Lups
 eller Bøggens Billeder. Og i detalillen i
 bløddet: Kammere heorm paa Mørkene sidde
 er mig alt for høi, Under liden og klagen
 har neppe Plads til Kjerobeen og Tønder,
 idet mindst føler man ikke Tilsted. ved liden
 af den første. Og naar j ser paa Uddens
 Digt, saa kunde j forlange noget Mere af Tøjns.
 Men, begyndt med Løften, see paa dens
 Modlesing, gaa over Sletten med de sprødt
 om saa Mær i Bøggunden, see Træene,
 Stamme, den liggende. Kaes bløved og ma
 gelor Mule; see Udder; Faar og Lam, alle

tro, og meget Dødeligere har vel ingen Digs
malers præsteret, og det er disse Sagers Mesters
skab, der har gjort mig saa streng med Tjens.
Nedderens blom, hvor mesterligt ere disse
Krumninger faldt og gjenopret, og saa det ufes
lignelige, klare, gule, hornagtige, dunt stjerne
s. Dre med Glandsen, og Pisskærens
gaa Faarrets og de simpleste stor-pjupillede
her Lammene, det kan kun vække den største
Fryd hos Beskueren, der har med Glæde set
paa sine Ting i Naturen.

Plans lille Billed med Koen og Vooderen
i Vandet er i alle Maader et Mesterværk;
men meest forbausende dog en ganske Sand
hedens i de forskjødte Speilbilleder; det Stykke
hæder sig svært ved at kenne sig fra.

Næst efter disse to skatter sig hans Billed hos
Klertugen af Arusberg i Brüssel.

Man der Veldes lille Dyrestykke i Museset har
en rød liggende Ko med et Faar ved Siden, som
maaske overgaaer Patters i Færdighed; det er over
hovedet to smaa Vidundue, hans to Billeder
saa - Scheveningues Kunst! -

Men al lydelig Nyfærdighed vil sig her
berøve i flæng nogle af de Ting der bragte
d'Heret til at hoppe i Luft paa mig.

Der var Jan Steens lille Pige, som fraa klene gaarden
, Bagmanden er gaad med i klene gaarden for
at give Daggelmandet Melk; de gamle Karle,
hvoraf den ene er af disse fortrøgte hale forrige
ledt Uerener, som ogsaa har os bringer til at søg
te Quæget; sette deres venlygte Ansigt og i det,
men Smilet bliver gjennew den haard, herkede
blud, kom til et heelt gjen. Dette er alt gjen
med en slærende Tydelighed og Billedet indeholder
saaledes foruden sin høie maleriske Fortjænter
en heelt Idyl. — Hans godmodige Løse
der til skaber de yndigste Træk gaar derover
imellem over i det Plump: deiligst er Billedet i
Mærket hvor Løsen ridder ved Søgen og Moderen
til den unge Søge Pige bringer Urinen i et Glas,
men naar i Steen grafts Samling den samme
Pige skal have Gylsteen, da bliver det skelt.
Hv kunde anføre flere Exemppler, men vil kun
glaed mig over det Smilke, og saaledes over
Billedet, hvor Løsen rider Pilsen fraa den
smilke unge Pige, der ridder oppe fraa Søgen.
Det er et deilig Billed. —

Saaledes saa man altsaa ind, mit store For
billed, Paul Patter, som i den kletst deiligst her
smalst ham, med lang rødde Haar, fint Mænd

skyege, lvide Pienker; den egne blege Bludfarve
som pleier at følge hermed i Forbindelse med et
tungindigt Nødrigt gives ham meget fint, dug-
steligt, der passer med hans tidlige Død.

Paradiset af Breinghel, end en stor og
deiligere end Billederne i Palazzo Doria, og
her hos Ribens med en mangler Gæsthermas
let Adam og Evas ind i; man føler sinere
voldsomme, istyrlige Karl her lagt Tom
me passiv selv og den fine Malerskygge
over Evas Blod og Bort af sprogte Armer
herværende deilig.

Floechgheests to Kirker. Delft er malet
med en Gradation i det blide, som er aldeles
fortryllende.

Leinigh og Jan van Meegeren have tre flade,
vidt indstrakte hollandske Landshaber - men
mangler Ord for at indtrykke alle disse Skjønheder.
Og det sigende Franskmænds Nær ad og kalde
en smaalig Natur, en ukjærlig, kold, kjedelig
Bemærkning, som man fra en vis S. S. seer alle
kan se ad sig, men den Betragtning, der kan
gode ved at finde. Quercus stemmelre i Malerens
Opfatning og Malerens (Stil?) og den hane
omgivende Natur, har vi altid fundet grove
se Udbytte og var ret færdig. —

Jeg kunde fjeld. mange Bøger, om jeg vilde.
saaledes med Cataloget for mig gave din.
Ting i gjenne Skjæbne for Stykke, det er den
rigeste Samling af Meddelelserne jeg har seet, med
Høder af en ^{sædvan} Skjønhed, at de aldrig vilde give
mig af Munde, saameget minde, som de an
slaae de dybeste Strænge i mit eget Hjerte,
her har jeg en Natur fremstillet lig og
egen hjerte, et Familiale saa iudigt og til
lethed. som min Phantasi kunde male det.

Klaag til Præst Lørdag.

Jeg er mig færdig med Klæg, her idag seer i
Loheweningens og seer Din nære, der ganske saare
til dit Bogned jeg har om Jyllands Vest Kyst. Et
Bekjendt skab gjord. jeg her i Klæg med en mig
Maler: Paul Tetar van Elven, en vakker mig Mand,
som var her imorges for at si mig Farede. Jeg
gave ham en Tegnning med to grønne Hæve, som
jeg kaldt meget af selv, men gjorde gave dem et
lille Offer til det Land, der i dette Fag har bragt
mig saa rige Nidelse. — Endnu idag er her
intet Brev til mig, og jeg faar da gave bort
inden Eftermiddag fra Aljansent, som jeg saa i
Berligt Lørdag efter. Jeg tænker at blive her Natten
over og maaskee endnu i Aften at sende en mig
i den Sundig skal her ved Bogen.